

Indusmania



Fet per Ramon Climent

HORARI SANT JORDI:

- A les 11.30 → Entrega de Premis a la Sala d'Actes.
- A les 12 → «Tu si que vals» i concert al pati del grup «Avians» que és un grup de Sabadell. *Brúixoles* és el seu primer disc, carregat d'energia i ganes de somiar. Avui, dijous 23 d'abril, el podreu escoltar gratuïtament a les xarxes i, divendres 10 de maig, podreu comprar-lo en format físic. Ja podeu veure el nou videoclip *Somni Imparable*.



Per qualsevol cosa: iesescolaindustrial@gmail.com
També podeu mirar la revista de forma online a la web de l'escola.

L'ESCOLA

Antigament l'Escola Industrial era a l'actual Centre Cultural de la Caixa, amb l'adreça de Carrer Font, número 25. Aquest edifici es va edificar entre els anys 1907 i el 1915 i es va construir expressament per formar obrers de la indústria (d'aquí ve el nom). El va dissenyar Jeroni Martorell, que és un arquitecte català del modernisme.

Actualment l'edifici de l'Escola Industrial, on estudiem, va ser construït per Josep Antoni Balcells Gorina l'any 1963.



La rosa respon al desenllaç de la llegenda i n'hi ha de tots colors, que simbolitzen diversos estats d'ànim i sentiments vers les persones. La vermella és un senyal d'amor i estimació, i és la rosa més regalada aquest dia.

Però darrerament s'han popularitzat molt les roses grogues, que simbolitzen l'amistat; les blanques, la innocència; les taronges, la passió i el desig, i les roses, la felicitat. Les roses vermelles juntament amb les blanques signifiquen unió, una sola rosa significa simplicitat i les roses d'un vermell fort signifiquen bellesa interior.



ENTREVISTA A LINA PRAT

La Lina Prat de quart d'ESO forma part de l'Assemblea d'Estudiants de l'escola i també del Consell Escolar representant els estudiants.

-Què és l'assemblea?

L'Assemblea està formada per un grup d'estudiants que ens reunim per intentar millorar les condicions del Centre i fer tot allò que creiem que es pot millorar.

- Quin paper hi fas tu?

Jo sóc una més del grup perquè a l'Assemblea tots som iguals i tots tenim el mateix poder en el moment de prendre decisions.



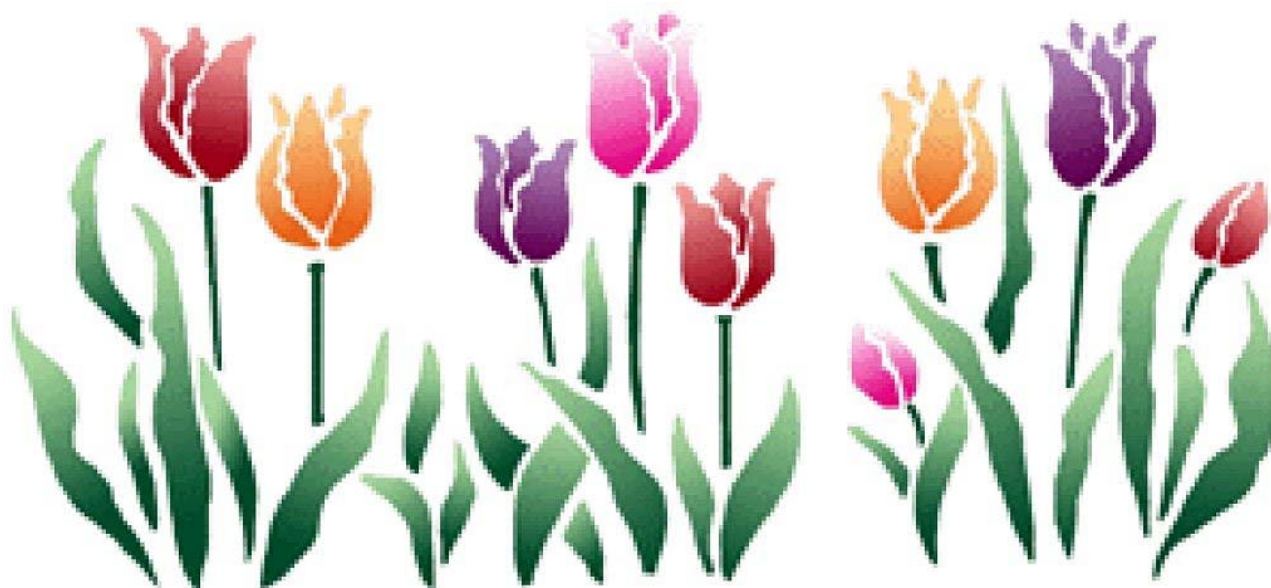
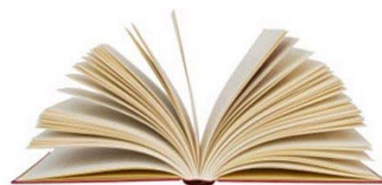
- Per què t'hi vas presentar?

Perquè sempre he pensat que si les coses no t'agraden com funcionen has de fer alguna cosa perquè canviïn, que queixant-te i no fent res no et porta

enlloc. Per això vaig creure que començant ara amb l'Assemblea era el primer pas.

Moltes gràcies. (Oriol Gómez Puigdemà, gràcies també).

La tradició de donar llibres va néixer al principi del segle XX, quan el Gremi de Llibreters i la Cambra Oficial del Llibre van establir aquesta data per commemorar que el 23 d'abril van morir els escriptors **William Shakespeare** i **Miguel de Cervantes**.



EL RACONET

Sabies per què diuen que els gats negres porten mala sort?

Segons un estudi, uns Investigadors van observar que els gats de pelatge fosc provocaven més esternuts i problemes respiratoris als pacients amb al·lèrgia que els de color clar.



Una estrella que no s'apaga

Esther Earl

Diaris, contes, cartes i esbossos d'una noia que va morir als 17 anys de càncer.



LES FRASES DELS PROFESSORS

Maria Calzada: *Demà serà un altre dia.*

Jaume Real: *¡Qué escándalo!*

Juan Manuel Lopez Coronado: *La vida és dura.*

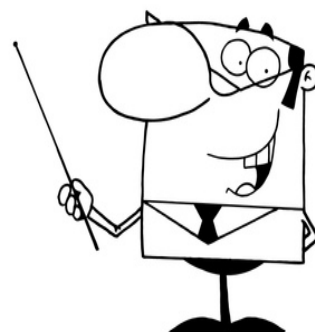
Loli: *La feina mal feta no té futur, la feina ben feta no té fronteres.*

Inés Macià: *Sou tontos o us entreneu?*

Manel Martí: *L'educació i el respecte són molt importants.*

Lluís Roca: *¿Hoy nos pondrás una penicula de vidrio?*

Josep Maria Costa: *Què té el saber que ens fa tant temor?*



28 dies

David Safier

Històrica.
Gueto de Varsòvia.



Marina

Carlos Ruiz Zafón

Història fantàstica, sinistral i d'amor que succeeix a Barcelona.



After

Anna Todd

Història d'amor



LLEGENDA DE SANT JORDI DIFERENT:

En un país molt llunyà, al mig d'un bosc frondós, hi havia una cova on hi vivia un drac. El seu aspecte era aterridor. Tenia una alçada de tres pisos, la seva pell era verdosa i la seva boca era enorme, amb unes dents punxegudes i esgarrifoses. El drac havia estat expulsat del poble per un rei intolerant a la diferència. Aquest vivia a costa del treball i dels impostos dels vilatans i, com que s'avorria tot el dia, va començar a fer circular rumors que el drac era molt ferotge.

El pobre drac era herbívor i s'alimentava d'un hort que tenia al costat de la cova, que cultivava amb ajuda de la princesa. La princesa no s'assemblava gens al seu pare, era intel·ligent, feminista i solidària i era amiga del drac que, temps enrere, l'havia salvat d'ofegar-se al riu un dia de tempesta. Des d'aquell dia s'havien agafat una estima molt forta. Per això, la noia l'anava a veure cada dia i li llegia poemes que feia ella mateixa, i també li explicava com anaven les coses pel poble. El drac la consolava quan tenia problemes, la feia riure quan estava trista i li feia la companyia que la princesa no trobava a casa.

Un dia, el rei va tenir la genial idea. Va decidir, així per avorriment, que anirien a caçar el drac. Va fer servir l'excusa que, un vespre, el ferotge animal s'havia apropiat a la finestra de la seva cambra i l'havia amenaçat que al cap d'una setmana, a aquella mateixa hora, el drac aniria a buscar la princesa i se l'enduria a la seva cova per menjar-se-la.

Quan el cavaller Sant Jordi ho va sentir, enamorat bojament de la princesa, va decidir que mataria el drac aquell mateix dia, que així serviria d'exemple per tot aquell que se li acudís amenaçar la seva noia. Així que va posar-se l'armadura, va posar la sella al cavall i va posar-se camí cap a la cova. De mica en mica la gent va anar-ho sabent i, en arribar al poble, tothom estava esperant-lo amb cartells d'heroi salvador o d'home més valent de la contrada. El rei l'esperava al costat del capellà que va purificar-lo.

La princesa i el drac estaven tranquil·lament a la cova quan va aparèixer el cavaller empunyant l'espasa:

-Vinc a salvar-vos princesa meva, ningú no us farà cap mal!

I abans que la princesa o el drac poguessin parlar, Sant Jordi, va clavar la fulla de l'arma dins la panxa de l'animal. La noia va cridar i va anar corrents a salvar-lo, però ja era massa tard. Els ulls els tenia en blanc. Plorant, la princesa els hi va tancar.

Es va girar per escridassar el cavaller però aquest, ja havia anat corrents al rei a dir-li que havia salvat la seva filla i que, a canvi, volia la mà d'ella. El rei va dir que sí ràpidament.

La noia seguia plorant a la cova, abraçant el drac com podia. El rei i el cavaller li van anar a explicar les notícies però no van ser ben rebuts.

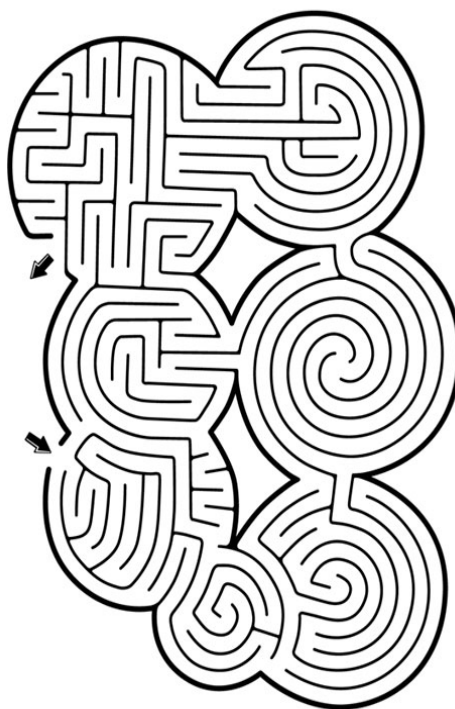
La princesa els va insultar i va dir que ni de broma es volia casar amb un assassí d'innocents, que odiava el pare i que mai a la vida havia estat d'acord amb el que feia, que se n'aniria del poble i que explicaria a tothom la vertadera història i que el seu pare era un monstre. El pare enfadat i per por que la seva filla digués alguna cosa a algú, va treure l'espasa del cos del drac i, quan la noia es va girar per agafar un llibre que havia portat, li va clavar a l'esquena.

Heus ací una la història de veritat, on la justícia i la bonança no hi tenen cap mena de paper, on no guanyen els bons i on els dolents acaben sent els herois. I, que explicant-la de la manera tradicional, ha fet del rei una persona honrada, de Sant Jordi un heroi, de la princesa una pàmfila que no es valia per ella mateixa i del drac un animal ferotge que aterria al poble. El que sí que és cert, però, és que de la sang en va sortir una rosa. Però no de la sang del drac, sinó de la sang de la noia, estirada a terra matada per l'orgull del seu propi pare.

OR.



ENTRETENIMENTS



	4		1			2	
		2	9	4	7	1	6
	9		6	5	2	8	
2	3				1	4	6
		4	2	8	5	7	
	7	8	4				1 5
		3	8	7	9		5
5		6	3	1	4	9	
	8				6		4

Endevinalles:

-Qui és que no està contenta fins que la maten?

La gana

-Passo la vida fent voltes, caminant a poc a poc, però sempre sóc al mateix lloc. *El rellotge*

-Què és allò que no es pot anomenar sense rompre-ho? *El silenci*

